

POSZUKIWANY/ POSZUKIWANA

Ta zabawa dobrze sprawdzi się zarówno w grupie, która się nie zna lub gdzie jest dużo nowych dzieci.

Dla kogo:

Dla dzieci, które potrafią pisać i czytać, dobrze sprawdza się w przypadku młodszych dzieci. Dobrze jest zamodelować powitanie i przedstawienie się, np. zadając pytanie drugiej osobie.

Przebieg ćwiczenia:

Uczestnicy i uczestniczki piszą na kartce własne imię, zwijają kartkę i rzucają w dowolnym kierunku w klasie. Później każda osoba podnosi jedną zwiniętą kartkę, czyta imię i poszukuje tej osoby. Gdy osoby odnajdą się, wymieniają grzecznościowe powitania i przedstawiają się. Taka rundkę można powtórzyć parę razy – papierowe kulki wracają na podłogę.

OD A DO Z

Dla kogo:

Dla dzieci, młodzieży i dorosłych – wprowadzając modyfikacje, np. ze nie można się odzywać podczas ustawiania się według miesięcy urodzenia – gra staje się ciekawsza i jest większym wyzwaniem np. dla starszych dzieci, młodsze dzieci

Przebieg ćwiczenia:

Przebieg ćwiczenia: Grupa stoi w kole i ustawia się według jakiejś zasady np.:

- 1.alfabetycznie – imiona – na początku koła będzie stała Ania a na końcu Zbyszek
- 2.miesiącem urodzenia – na początku styczeń, aż do grudnia

Uwaga:

Trzeba uważać na to, co może zawstydzić dzieci i nie ustawiać się ani wzrostem, ani wagą, ani rozmiarem buta. Zwłaszcza w okresie dojrzewania mogą to być tematy drażliwe.

CEBULA

Dla kogo:

Właściwie dla wszystkich – od pierwszoklasistów do maturzystów.
Należy dostosować zadawane pytania do wieku odbiorców.

Przebieg ćwiczenia:

Dzielimy uczestników na dwie równe grupy. Prosimy, aby stworzyli dwa okręgi (wewnętrzny i zewnętrzny) i ustawili się tak, aby każdy miał parę. Uczestnicy stoją w nich twarzami do siebie. Zadaniem stworzonej pary jest porozmawianie na podany przez prowadzącego temat. Uczestnicy mają do dyspozycji minutę, następnie pada sygnał, że należy przerwać rozmowy i zmienić pozycję. Zmiana pozycji następuje w bardzo określony sposób. Podajemy instrukcję, że jeden z kręgów (wewnętrzny albo zewnętrzny) przesuwa się o jedno lub kilka miejsc zgodnie z ruchem wskazówek zegara i podajemy nowy temat rozmowy. Zabawa dobrze się sprawdza, jeśli liczba zmian nie jest większa niż 5–6.

Przykładowe tematy do rozmowy

(można je zmieniać i dostosowywać do wieku i sytuacji swoich uczniów):

- Co lubisz robić w wolnym czasie?
- Jakie jest Twoje ulubione danie?
- Jak się czułeś dzisiaj rano?
- Co robiłam(-em) w czasie wakacji?
- Jaki był najpiękniejszy widok, jaki widziałam(-em)?
- Gdybyś miał spędzić wymarzony dzień, to jak by wyglądał?

Na sam koniec jeszcze jedna wskazówka. Warto poświęcić kilka minut po zakończeniu zabawy, na omówienie w grupie. Zapytajcie uczniów jak się czuli podczas wykonywania zadania, co zauważyli, czy chcieliby dorzucić coś od siebie. Dzięki temu będziecie mogli sprawdzić w jakim nastroju i z jakimi myślami Wasi uczniowie kończą zabawę.

KTO TAK JAK JA?

Bardziej niż na zdobycie informacji o uczniach, pozwala na przetłamanie lodów i zbudowanie pozytywnej atmosfery. Może być też świetnym energizerem.

Dla kogo:

Dla wszystkich.

Przebieg ćwiczenia:

Tworzymy krąg z krzesel. Jedna osoba nie ma krzesła i staje na środku. Wypowiada zdanie rozpoczynające się od „Kto tak jak ja..”, a na jego zakończenie podaje jakąś cechę, np. „lubi jeść pizzę”. Wszystkie osoby także posiadające tę cechę muszą zmienić swoje miejsce. Należy to zrobić dość szybko, bo krzesel jest o 1 mniej niż uczestników zabawy. Warto umówić się z uczniami, aby wymieniane cechy nie były widoczne na pierwszy rzut oka i nie dotyczyły wyglądu. W tym ćwiczeniu szczególnie należy zadbać o bezpieczeństwo uczniów i realizować je w odpowiedniej odległości od ostrych krawędzi czy innych zagrażających elementów.

PAJĘCZYNA IMION

Dla kogo:

dla starszych klas, które już trochę się znają, szczególnie w grupach, gdzie potrzebujemy wzmocnić relacje, może budować na poczucie wspólnoty na przyszłość – np. klasa egzaminacyjna i przygotowanie o egzaminów.

Przebieg ćwiczenia:

Zabawa integracyjna, która dodatkowo buduje zaufanie w grupie i zwiększa pewność siebie. Potrzebna będzie włóczka lub sznurek (włóczką łatwiej się rzuca). Uczestnicy stoją w kole zwróceniem twarzami do siebie. Rzucają do siebie sznurek w taki sposób, by część, która „przywędrowała” od poprzedniej osoby, została w dłoni. Rzucając, mówią imię osoby, do której podają sznurek, jednocześnie mówiąc jej komplement. Ostatecznie tworzy się sieć pajęcza, którą rozcina nauczyciel. Każdy na pamiątkę może zabrać swoją część sznurka.

BEZLUDNA WYSPA

Dla kogo:

Dla starszych dzieci i młodzieży – dla klas, które się już znają lub dopiero poznają, to jest ćwiczenie na ‘konsolidację’ grupy, ale nie na początek pracy grupy. To jest gra, w której można wprowadzić słownictwo, które np. będzie potrzebne później na zajęciach w klasie

Przebieg ćwiczenia:

Przebieg ćwiczenia: Każda osoba w grupie wymienia jedną rzecz, którą chce zabrać na bezludną wyspę. Nie ma żadnych ograniczeń i można zabrać nawet helikopter albo lakier do włosów. Ważne, aby przedmioty nie powtarzały się.

1. Celem grupy jest dowiezienie wszystkich przedmiotów na bezludną wyspę.
2. Następnie grupa wymienia się nawzajem swoimi przedmiotami mówiąc: Ja mam grzebień, co masz? Ja mam wodę. Wymienimy się?
3. Wymiany dokonujemy kilka razy. Może się tak zdarzyć, że nasz przedmiot do nas wróci – to jest ok.
4. Po kilku minutach grupa siada na krzesłach i każdy podaje nazwę przedmiotu, z jakim został.
5. Na koniec sprawdzamy czy mamy wszystkie rzeczy.

Uwaga:

Czasem ktoś nie chce się wymienić. Nie zmuszajmy do tego dzieci. To jest dla nas informacja, że ta osoba nie czuje się na tyle bezpiecznie w tym zespole, żeby oddać swój przedmiot. Choć czasem powody zatrzymania swojej rzeczy mogą być inne.

